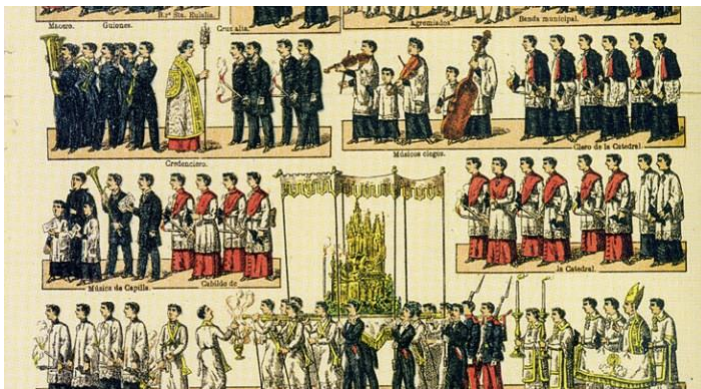

EL CORPUS CHRISTI DE BARCELONA

El diumenge 14 de juny es la festa del Corpus. A la Catedral de Barcelona celebrem que fa 700 anys que tenim documentació sobre la processó. La processó del Corpus Christi de Barcelona és la “mare de totes les festes” de Catalunya, i de bona part de la Corona d’Aragó, ja que marca una estructura (seguici) i uns elements (gegants, cavallets, capgrossos, diables...) que es repeteixen sistemàticament arreu.

Des dels seus inicis està plantejada com la gran manifestació de la societat barcelonina, i és convocada pel Bisbe, el Capítol i el Consell de Cent, amb participació de totes les forces vives de la ciutat, civils i religioses, particularment parròquies i gremis.

La seva importància i complexitat permet atreure l’interès de nombroses institucions públiques i privades, així com la simpatia d’una part molt gran de la població. Hi hem de distingir els següents elements:

-Teològics i litúrgics: la festa és una reivindicació de la presència real de Nostre Senyor en l’Eucaristia, un desdoblament del Dijous Sant per adorar Jesucrist en la Sagrada Hòstia.

-Populars i festius: els elements de la festa fan participar molta gent que s’estima les tradicions, i són molt coneguts, també entre els nens, com els “gegants del Pi”

-Històrics i artístics: El Corpus és motiu de creació de peces de gran valor artístic, com la custòdia, o protagonitza episodis transcendents de la història, com el Corpus de Sang.

ADORACIÓ AL SANTÍSSIM
de dilluns a divendres feiners de 19:00 A 20:00

CASAL D'ESTIU PER INFANTS

Es volentat de la Parròquia organitzar com cada any el CASAL D'ESTIU PER INFANTS, però l'actual situació sanitària i la legislació derivada de la mateixa, emesa per la GENERALITAT DE CATALNYA, fan pràcticament inviable la seva organització,

Si per algun motiu aquesta situació es modifiqués faríem una crida des de les xarxes socials i al taulell d'anuncis.

Moltes gràcies per la vostra comprensió

HORARIS DE MISSES

Mentre es mantingui la situació actual, derivada de la pandèmia sanitària, els horaris de misses son:

Feiners, de dilluns a divendres: Misses a les 09h00 ⁽¹⁾, 13h00 ⁽²⁾ i 20h00 ⁽⁴⁾

Dissabtes: Missa a les 09h00 ⁽¹⁾ – Misses de Vigília a les 17h30 ⁽²⁾ i 20h00 ⁽¹⁾

Diumenges: Misses a les 09h00 ⁽¹⁾, 11h00 ⁽¹⁾, 12h00 ⁽²⁾, 13h00 ⁽¹⁾, 18h00 ⁽²⁾, 19h00 ⁽³⁾, 20h00 ⁽¹⁾ i 21h00 ⁽²⁾

Totes les activitats, no relacionades amb el culte, queden suspeses en aplicació de l'Estat d'Alarma decretat pel Govern, fins el moment en que s'autoritzi la fase 3 de desconfinament. (data previsible el 6 de juliol de 2020)

AFORAMENT DEL TEMPLE

D'acord amb la normativa vigent durant el període d'alarma sanitària, i en atenció al procés de desconfinament us informem:

Fase 1 – previsiblement del 25 de maig al 7 de juny – 1/3 de l'aforament
Podran accedir al temple 100 persones i seguir les celebracions per circuit tancat de T.V. 40 persones més a la capella del Santíssim.

Fase 2 – Previsiblement del 8 al 21 de juny – 50% de l'aforament. Podran accedir al temple 150 persones i seguir les celebracions per circuit tancat de T.V. 60 persones més a la capella del Santíssim

Fase 3 – Previsiblement del 22 de juny al 5 de juliol – Accés lliure al temple amb obligació de mantenir l'ús de mascareta i desinfecció de mans a l'entrada

RETORN A L'ESGLÈSIA – NORMES DE SEGURETAT

- Mascareta i desinfecció de mans obligatòries
- Limitació de l'aforament segons les diverses fase de desconfinament
- Seguir les indicacions dels voluntaris en tot moment
- Supressió de la col·lecta en el moment de l'ofertori. Es demanarà la col·laboració econòmica dels fidels a la sortida
- Suprimir qualsevol contacte físic entre els fidels, especialment en el moment de la Pau i al anar a combregar.
- Al anar a combregar fer-ho de forma ordenada i respectant la separació de seguretat recomanada.
- En el moment de la comunió es suprimeix el diàleg entre el sacerdot i el fidel, dient-se una sola vegada, des de l'altar, la presentació del "Cos de Crist", i la comunitat respondrà "Amen"
- La comunió serà dipositada directament a la mà del fidel.
- A la sortida, fer-ho en ordre i evitar rotllanes i grups en l'interior del temple, l'atri o el carrer.
- Recordeu fer la vostra aportació econòmica a la sortida.

AGENDA JUNE 2020

<p><u>Dilluns 1 de Juny</u> Dilluns de Pentecosta Festa civil a la ciutat de Barcelona Misses com els dies feiners</p>	<p><u>Divendres, 5 de Juny</u> Primer divendres de mes</p>
<p><u>Dissabte, 6 de Juny</u> Misses de vigília a les 17h30 i 20h00</p>	<p><u>Diumenge, 7 de Juny</u> Diumenge X de durant l'any Solemnitat de la Santíssima Trinitat</p>
<p><u>Dissabte, 13 de Juny</u> San Antoni de Pàdua Misses de vigília a les 17h30 i 20h00</p>	<p><u>Diumenge, 14 de Juny</u> Diumenge XI de durant l'any Solemnitat DEL Santíssim Cos i Sang de Crist "CORPUS CHRISTI"</p>
<p><u>Divendres, 19 de Juny</u> Solemnitat del Sagrat Cor de Jesús</p>	<p><u>Dissabte, 20 de Juny</u> Misses de vigília a les 17h30 i 20h00 Solemnitat del Cor Immaculat de la Benaurada Verge Maria Si la situació sanitària ho permet, dinar de "GERMANOR PARROQUIAL" a Can Catà (Collcerola)</p>
<p><u>Diumenge, 21 de Juny</u> Diumenge XII de durant l'any Sant Lluís Gonzaga</p>	<p><u>Dimecres, 24 de Juny</u> Naixement de Sant Joan Baptista (Festa civil - Misses com els feiners)</p>
<p><u>Divendres 26 de Juny</u> Sant Josepmaria Escrivà de Balaguer</p>	<p><u>Dissabte, 27 de Juny</u> Misses de vigília a les 17h30 i 20h00</p>
<p><u>Diumenge, 28 de Juny</u> Diumenge XIII de durant l'any</p>	<p><u>Dilluns, 29 de Juny</u> Sant Pere i Sant Pau, apòstols</p>

SALMS

El Senyor li ha posat els fonaments

87 (86)

¹ *Del recull dels fills de Corè. Salm, càntic.*

El Senyor li ha posat els fonaments a les muntanyes santes ² i estima més els portals de Sió que totes les viles de Jacob.

³ S'han dit de tu, ciutat de Déu, oracles gloriosos: ⁴ «Compto entre els qui em coneixen Rahab i Babilònia. Filistea, Tir i Etiòpia, tots hi han nascut.»

⁵ Diran de Sió: «Aquest i aquell altre, tots en són fills. És l'Altíssim mateix qui l'ha fundada.»

⁶ El Senyor escriu en el registre dels pobles: «Tots hi han nascut.»⁷ I exclamen cantant i dansant: «De tu brollen, Sió, totes les meves fonts!»

© B.C.I.

HORARIS DE SERVEIS

Alguns serveis no podran activar-se fins entrar en la fase 2 de desconfinament

CONFESSIONS:

Dies feiners de 19h15 a 20h45
Festius ¼ d'hora abans de les misses

BAPTISMES:

Dies i hores convingudes.

SALUS: Servei urgent per malalts i moribunds Tfn.: 932.020.696

Despatx Parroquial: Dimarts i Dijous de 18 a 20 hores (Fase2)

Pastoral de la Salut: Atenció als ancians i malalts de la Parròquia (Fase2)

**Assistentia Social:
Dimarts de 16.30 a 18.30 hores
(Fase 2)**

**Sr. Rector :
A hores convingudes
932.00.29.16**

Misses:

(1) Català – (2) Castella – (3) Bilingüe – (4) alternat català / castellà

Padre Nuestro que estas
en el cielo...

CATEQUESI SOBRE EL PARENOSTRE

7. Pare que esteu en el cel ¹ ²

Continuem les catequesis sobre el parenostre. El primer pas de cada pregària cristiana és l'entrada en un misteri, el de la paternitat de Déu. No es pot resar com lloros. O entres en el misteri, en la consciència que Déu és el teu Pare, o no resis. Si vull pregar a Déu que és el meu Pare, començo el misteri. Per comprendre fins a quin punt Déu ens és pare, nosaltres pensem en la figura dels nostres pares, però d'alguna manera sempre les hem de «perfeccionar», purificar. Ho diu també el Catecisme de l'Església catòlica, que diu: «La purificació del cor es refereix a les imatges paternes o maternes, sortides de la nostra història personal i cultural i que influeixen en la nostra relació amb Déu» (n. 2779).

Cap de nosaltres no ha tingut pares perfectes, cap; de la mateixa manera que nosaltres, quan sigui el moment, no serem mai pares, o pastors, perfectes.

¹)Papa Francesc – Audiència General del 20 de febrer de 2019

²) Document de la Conferència Episcopal Tarraconense

Tots tenim defectes, tots. Les nostres relacions d'amor les vivim sempre amb els nostres límits i també amb el nostre egoisme, de manera que sovint estan contaminades per desitjos de possessió o de manipulació de l'altre. Per això a vegades les declaracions d'amor es converteixen en sentiments d'ira i d'hostilitat. Però mira, aquests dos que s'estimaven tant la setmana passada, avui s'odien a mort: això ho veiem cada dia! És per això, perquè tots tenim arrels amargues a dins que no són bones i a vegades surten i fan mal.

Per això, quan parlem de Déu com a «pare», mentre pensem en la imatge dels nostres pares, especialment si ens estimaven, al mateix temps hem d'anar més lluny. Perquè l'amor de Déu és el del Pare «que està en el cel», segons l'expressió que Jesús ens convida a fer servir: és l'amor total que nosaltres en aquesta vida només assaborim de manera imperfecta. Els homes i les dones són eternament captaires d'amor —nosaltres som captaires d'amor, necessitem amor—, cerquen un lloc on ser finalment estimats però no el troben. Quantes amistats i quants amors decebutos hi ha en el nostre món; molts!

El déu grec de l'amor, en la mitologia, és el més tràgic de tots: no està clar si és un ésser angèlic o un dimoni. La mitologia diu que és fill de Poros i de Penia, és a dir, de l'astúcia i de la pobresa, destinat a portar en si mateix una mica de la fesomia d'aquests pares. A partir d'aquí podem pensar en la naturalesa ambivalent de l'amor humà: capaç de florir i de viure fort en una hora del dia i immediatament després minvar i morir; allò que s'aferra sempre fuig lluny (cf. Plató, *Simposi*, 203). Hi ha una expressió del profeta Osees que implacablement emmarca la feblesa congènita del nostre amor: «L'amor que em teniu és com la boira del matí, com la rosada que aviat desapareix» (6,4). Això és el que sovint és el nostre amor: una promesa que és difícil de mantenir, un intent que aviat es dissipa i s'evapora, una mica com quan el sol surt al matí i se'n va amb la rosada de la nit.

Quantes vegades els homes hem estimat d'aquesta manera tan dèbil i intermitent. Tots en tenim l'experiència: hem estimat, però després aquell amor ha caigut o s'ha tornat feble. Desitjant estimar, ens hem trobat després amb els nostres límits, amb la pobresa de les nostres forces: incapaços de mantenir una promesa que en temps de gràcia ens semblava fàcil de dur a terme. Després de tot, fins i tot l'apòstol Pere va tenir por i va haver de fugir. L'apòstol Pere no va ser fidel a l'amor de Jesús. Sempre hi ha aquesta feblesa que ens fa caure. Som captaires que al llarg del camí correm el risc de no trobar mai completament el tresor que cerquem des del primer dia de la nostra vida: l'amor.

Però, hi ha un altre amor, el del Pare «que està en el cel». Ningú no ha de dubtar que és el destinatari d'aquest amor. Ens estima. «M'estima», podem dir. Encara que el nostre pare i la nostra mare no ens haguessin estimat —una hipòtesi històrica—, hi ha un Déu en el cel que ens estima com ningú en aquesta terra no ho ha fet mai ni ho podrà fer mai. L'amor de Déu és constant. Diu el

profeta Isaïes: «¿Pot oblidar-se una mare del seu infantó, pot deixar d'estimar el fill de les seves entranyes? Però, ni que alguna l'oblidés, jo mai no t'oblidaria. Et duc gravada a les palmes de les mans» (Is 49,15-16). Avui està de moda el tatuatge: «Et duc gravada a les palmes de les mans.» He fet un tatuatge de tu sobre les meves mans. Jo sóc en les mans de Déu, així, i no en puc sortir. L'amor de Déu és com l'amor d'una mare, que mai no es pot oblidar. I si una mare s'oblida? «Jo no oblidaré», diu el Senyor. Aquest és l'amor perfecte de Déu, així ens estima ell. Fins i tot si tots els nostres amors terrenals s'ensorressin i no quedés a les mans més que pols, hi ha sempre per a tots nosaltres, ardent, l'amor únic i fidel de Déu.

En la fam d'amor que tots sentim, no cerquem quelcom que no existeix, sinó una invitació a conèixer Déu que és pare. La conversió de sant Agustí, per exemple, passa per aquesta carena: el jove i brillant retòric cercava senzillament entre les criatures alguna cosa que cap criatura no li podia donar, fins que un dia va tenir el valor de mirar cap amunt. I aquell dia va conèixer Déu. Déu que estima.

L'expressió «en el cel» no vol expressar una distància, sinó una diversitat radical d'amor, una altra dimensió d'amor, un amor incansable, un amor que durarà sempre de fet, que sempre és a l'abast. Només cal dir «Pare nostre que esteu en el Cel» i aquell amor ve.

Per tant, no tingueu por! Cap de nosaltres no està sol. Si fins i tot per desgràcia el teu pare terrenal s'oblidés de tu i tu estiguessis ressentit amb ell, no se't nega l'experiència fonamental de la fe cristiana: la de saber que ets fill estimadíssim de Déu, i que no hi ha res en la vida que pugui extingir el seu amor apassionat per tu.

